

خجسته و پیروز باد هشت مارچ روز جهانی مبارزه با ستم جنسی!

هشتم مارچ روز مبارزه جهانی بشریت آزادیخواه برای رفع تبعیض و ستم جنسی از راه می رسد. امسال نیز در شرایطی به پیشواز این روز می رویم که کماکان زنان در کشورهای جهان، مخصوصاً کشورهای فقیر و توسعه نیافته، در بدترین و قرون وسطائی ترین شرایط مورد تبعیض و ستم قرار دارند. در بخش اعظم جهان معاصر با سلطه نظام سرمایه داری، حاکمیت باورها و نیروهای زن ستیز و مردسالار، بیحقوقی زن و اپارتاید جنسی رو داشته شده به او، به اوج خودش رسیده است.

گرچه سالیان درازی است که مبارزه بر علیه تبعیض جنسی و قوانین مردسالارانه ادامه داشته است، اما زنان در کشورهای مختلف به اشکال گوناگون مورد ستم قرار می گیرند. در جوامعی که قوانین مذهبی، سنت های کهنه و باورهای عصر حجری رعایت و اجرا می شود، ستمکشی زن، بیحقوقی و فرودستی او به بارزترین و آشکارترین وجهی آن خودنمایی میکند. افغانستان یکی از آن جوامعی است که با سلطه ارتجاع قومی- اسلامی در آن، علیرغم ادعاهای نیروهای اشغالگر و حاکمیت دست نشانده، زنان بار سنگین ستم جنسی، فرودستی، جنگ، فقر و بینوائی را بدوش می کشند و ستم تاریخی روا داشته شده بر زنان افغانستان در اشکال عریان آن همچنان ادامه دارد.

هرچند بعد از فروپاشی امارت اسلامی طالبان، زنان از اسارت حصار خانه های شان "رهائی" یافته اند ولی با توجه به حاکمیت آراء، افکار و سنت های ارتجاعی، مردسالار و زن ستیز در وجود حاکمیت کنونی و قوانین مبتنی بر شرع اسلامی زنان و دختران در افغانستان کماکان چون متاع مورد خرید و فروش قرار می گیرند، از حق برابر و حضور اجتماعی یکسان با مردان برخوردار نیستند. در مناطق جنگی زنان در کنار کودکان اولین قربانیان نیروهای متخاصم را تشکیل می دهند و خشونت و تعدی از زنان و دختران جوان در شهرها و روستاهای کشور قربانی می گیرد.

دولت جمهوری اسلامی افغانستان با وجود حمایت بیدریغ آریابان امپریالیست اش و منابع عظیم مالی که در اختیارش قرار داده شده است، حال از ایجاد اداره تریینی به اسم "وزارت امور زنان" که بگذریم، هیچ برنامه و طرحی در جهت بهبود وضعیت زنان در دستور نداشته و ندارد. بودجه سال روان دولت اسلامی افغانستان خود گویاترین گواه و مدرک است دال بر اینکه این دولت و اراکین اش با توجه به افکار ارتجاعی و مردسالارانه حاکم بر آن، مسئله و مشغله اش را بهبود زندگی مردم، رسیده گی به وضعیت اسفبار زنان، ایجاد اشتغال، دسترسی زنان به درمان، مبارزه با رواج گسترده تن فروشی، مساعد ساختن زمینه تحصیل و ملغی اعلام کردن قوانین و سنتهای ارتجاعی ضد زن که هر روزه به پیمانانه وسیعی از زنان و دختران جوان قربانی می گیرد، تشکیل نمی دهد. بلکه با دست یافتن هرچه بیشتر ارتجاع قومی-اسلامی به اهرام قدرت و تحکیم آن، باورهای ارتجاعی و مردسالارانه تقویت گردیده است و چنانچه شاهدیم ارتجاع از موضع قدرت دارد به مردم چنگ و دندان نشان می دهد و عریده می کشد.

با درد و الم، با وجود همه قساوت و ستمی که بر زنان روا داشته می شود جنبش آزادیخواهی و برابری طلبی زنان برای رفع ستم جنسی و برابری زن و مرد هنوز نتوانسته است بعنوان یک حرکت اجتماعی گسترده شکل بگیرد. این حرکت انسانی زمانی می تواند به یک حرکت اجتماعی گسترده، منضبط و آگاه بدل شود که زنان، قربانیان اصلی بربریت کنونی، در پیشاپیش صف مبارزات حق طلبانه قرار گیرند و با نقد رادیکال باورهای زن ستیز و قرون وسطائی مسیر و راه رسیدن به آرمانهای انسانی را هموار سازند. نیروها و فعالین جنبش زنان در افغانستان، از آن میان فمینیسم اسلامی و "لیبرال" فمینیسم، خود با هزار رشته و بند اسیر آراء و افکار

حاکم بر جامعه هستند، این نیروها، چنانچه تاریخاً شاهد بوده ایم نمی توانند بدیل برای رفع تبعیض و ستم جنسی باشند. بنابراین جنبش آزادیخواهی زمانی می تواند به معضل ستم و اپارتاید جنسی پاسخ گفته باشد که خود با سنت و فرهنگ و تبیین غالب تصفیه حساب کرده باشد. این امر فقط با رد افکار پوسیده، ارتجاعی و با نقد نظام موجود و با سازمان دادن به جنبش سوسیالیستی زنان ممکن و میسر است.

سازمان سوسیالیستهای کارگری افغانستان برای سازمان یافتن چنین جنبشی و برای رهائی زنان از ستم مردسالارانه و اپارتاید جنسی تلاش می کند و از همه ی زنان و مردان آزادیخواه می طلبد تا در به سرانجام رساندن این امر شریف و انسانی به آن بپیوندند.

خجسته و پیروز باد هشت مارچ روز جهانی مبارزه با ستم جنسی!

زنده باد سوسیالیسم!

سازمان سوسیالیستهای کارگری افغانستان

25 فبروری 2007